

A Pécsi Ítéltábla a Nohta és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző által képviselt **feéperes neve** . (felperes címe) felperesnek - a dr. Rabovszky Gábor ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen igazgatósági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Törvényszék 2014. június 3. napján keltszámú ítélete ellen a felperes által 10. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes zártkörűen működő részvénytársaságot a ... Törvényszék Cégbírósága 1999. július 22-én jegyezte be a cégnyilvántartásba, részvényese Megyei Jogú Város Önkormányzata volt, aki részvényeinek egy részét apportálta a felperesi részvénytársaságba.

Az alperes részvénytársaság aKgy. számú határozatával 2010. szeptember 1-jén felhatalmazta a társaság igazgatóságát a társaság alaptőkéjének felemelésére a határozathozatal napjától számított 5 évre azzal, hogy az alaptőke emelés legmagasabb összege összesen 2 milliárd forint lehet. A felhatalmazás alapján az igazgatóság jogosult és köteles volt az alaptőke felemelésével kapcsolatos döntés meghozatalára, ideértve az alapszabálynak az alaptőke felemelése miatt szükséges módosítását is.

A felperes 2012. szeptember 7-én nyilvános felhívást tett közzé azzal a céllal, hogy pályáztatás útján befektetőt találjon. A pályázati eljárásban B.....i érvényes és eredményes ajánlatot tett. Ennek alapján a felperes,.....Megyei Jogú Város Önkormányzata, valamint B..... 2013. február 15-én szindikátusi megállapodást kötöttek, amelyben B....i az alperes részére 500 millió forint tőkejuttatás teljesítésére

vállalt kötelezettséget akként, hogy 2013. március 31-ig 100 millió, 2013. május 31-ig 50 millió, 2013. augusztus 31-ig 150 millió, 2014. május 31-ig 100 millió, továbbá 2014. szeptember 30-ig további 100 millió forintot bocsát az alperes rendelkezésére azzal, hogy a tőkejuttatás formájának, feltételeinek, ütemezésének jogi, számviteli módja meghatározásának a joga őt illeti meg. A szerződés szerint ennek végrehajtása során a felperes ésMegyei Jogú Város Önkormányzata köteles a befektető által javasolt módot elfogadni, amennyiben az a vonatkozó jogszabályoknak megfelel, és köteles azt szükség szerint a társaság közgyűlésén, illetve az igazgatóságban szavazatával támogatni.

A szerződéskötés megkötésével egyidejűleg a felek között részvény adásvételi szerződés is létrejött, amelynek eredményeként B... az alperesi részvénytársaság tagja lett.

2013. október 10-én az alperes zrt. alapszabályának módosítása megtörtént, ezzel a társaság alaptőkéje 1.852.750.200 forintra emelkedett, az alaptőke 9.263.751 db részvényből áll.

B... 2013. október 30-án szerezte meg a h.....hrsz. alatt felvett 35824 m² kivett épület, udvar, víztorony, hidroglóbusz megnevezésű ingatlant, amelyet apportálni kívánt az alperesi részvénytársaságba. A felperes a befektetőnek és az igazgatóságnak címzett 2013. december 3-án kelt levelében határidőt kért arra, hogy az saját ingatlan értékelőjével a befektető által apportálni kívánt ingatlan értékét megvizsgáltassa. A felperes saját értébecslője a 2013. december 3-án készített értébecslésben az ingatlan piaci értékét 49.670.000 forintban határozta meg.

A 2013. december 4-ei igazgatósági ülésen a befektető általi tőkejuttatás elfogadása és azzal összefüggő tőkeemelés elhatározása napirendi pont tárgyában az igazgatósági ülésen jelenlévő öt igazgatósági tag között az ingatlan apport értékét illetően vita alakult ki, ezért azlg. számú határozattal az igazgatóság rögzítette, hogy a napirendi ponthoz tartozó előterjesztést megtárgyalni és elfogadni nem tudta. Az igazgatóság felkérte az elnököt, hogy három napon belül intézkedjen független igazságügyi szakértő megbízásáról a kérdéses ingatlan értékének meghatározására.

Az apportálandó ingatlanról a B. Kft. részéről eljáró M..... igazságügyi szakértő 2013. december 20. napján készített igazságügyi szakértői véleményt, amelyben a h..... ingatlan forgalmi értékét 304 millió forintban határozta meg, 2013. december 9-ei értékelési fordulónappal.

A T.....Kft. a 2013. december 21-én kelt apportérték hitelesítési független könyvvizsgálói jelentésében a G..... Kft. 2013. november 21-én kiadott értébecslése és a B.....Kft. részéről eljáró igazságügyi szakértő értékelése alapján az apport értékelését 300 millió forintban határozta meg.

Az alperes igazgatóságának rendkívüli ülését 2014. január 20. napjára hívták össze. Az igazgatósági ülésen öt tagból négy személyesen jelent meg, egy tag konferenciabeszélgetés útján csatlakozott az üléshez. Az igazgatósági ülés első napirendi pontja a tőkeemelés újbóli megtárgyalása és elfogadása, az ezzel összefüggő tőkeemelés elhatározása és az ezzel összefüggő alapszabály módosítás volt. A napirend elfogadását követően elfogadták a tagok azt is, hogy a meg nem jelent tag telefonos konferenciabeszélgetés útján vesz részt az igazgatóság ülésén. Az ülésen három igen és kettő nem szavazattal az igazgatóság elfogadta azlg. számú határozatot, amely szerint a zrt. igazgatósága a társaság alaptőkéjét 300 millió forinttal megemeli, új részvények zártkörű forgalomba hozatala során kibocsátandó „A” sorozatú törzsrészvénynek a tőkeemelést biztosító B..... általi átvétele mellett. Az átvenni kívánt részvény 15 db, egyenként 20 millió forint összegvont címletű, a részvény kibocsátási értéke megegyezik a névértékkel, a zártkörű kibocsátás kizárólag az apport hozzájárulással 15 napon belül történik a T.... Kft. független könyvvizsgálói jelentése és az apport értékének hitelesítéséről szóló okirata, valamint a jelentésben megnevezett igazságügyi ingatlanforgalmi értékelési bizonyítvány alapján. Az igazgatóság megállapította, hogy a tőkejuttatási apport értéke nem haladja meg a könyvvizsgáló által maximumként meghatározott apport értékét. Az alaptőke emelés folytán az igazgatóság aKgy. határozatban módosította a társaság alapszabályának IV. fejezet 5. és 6. pontját.

B.....i a B....-n 2014. január 20-án kelt nyilatkozattal kötelezettséget vállalt arra, hogy az alaptőke zártkörű felemelése során kibocsátandó „A” sorozatú törzsrészvényként 15 db, egyenként 20 millió forint névértékű részvényt az igazgatóság döntését kötő részvény előállítása esetén, annak készre jelentésétől számított 48 órán belül átvesz, és a részvény kibocsátási értékének 100%-át megtestesítő ingatlant a részvényjegyzést elfogadó, tőkeemelést elhatározó igazgatósági ülés napjától számított 15 napon belül a társaság rendelkezésére bocsátja. Nyilatkozatával feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adja a h..-i ingatlanra az alperes tulajdonjogának apport jogcímén történő bejegyzéséhez.

Az alperes a tőkeemeléssel szülő 2014. január 20-án kelt közleményét közzététel végett megküldte a Céglőny szerkesztőségének, amely 2014. február 12-ei válasziratában az alperest hiánypótlásra hívta fel.

A T...Kft. a V.-ben, 2014. május 28. napján kelt, a 2013. december 21-ei apportérték hitelesítési könyvvizsgálói jelentését kiegészítő jelentésben az alperes 2013. évi beszámolójának és kiegészítő mellékletének ismeretében tette meg nyilatkozatát a h.-i ingatlan piaci értékének és az ellenében adandó részvények számának, névértékének egyenértékűségére nézve.

A felperes keresetében azlg. számú igazgatósági határozat hatályon kívül helyezését kérte eljárásjogi és anyagi jogi jogsértésre hivatkozással. Előadta, hogy az igazgatóság ügyrendje szerint nincs arra lehetőség, hogy vegyes igazgatósági ülést tartsanak, azaz az igazgatóság egyes tagjai személyesen, míg mások konferenciabeszélgetés útján adják le szavazatukat. Kifogásolta, hogy az

igazgatósági ülésen a szavazás módját a jelen nem lévő tag tekintetében nem tisztázták. Sérelmezte, hogy egyenlő szavazat esetén az igazgatóság elnökének a szavazata dönt, aki azonban a befektető házastársa, így az ő szavazatát a határozat meghozatalánál nem lehetett volna figyelembe venni.

Hivatkozott arra is, hogy a befektető a kötelezettségvállaló nyilatkozata alapján a tőkejuttatás formáját 300 millió forint készpénzben vállalta, ennek ellenére az igazgatóság a nem pénzbeli juttatásról döntött. Állította, hogy a nyújtott apport értéke nem áll arányban az ellenében adandó részvények értékével, az apportként juttatott ingatlan ugyanis nem képviseli a könyvvizsgálói vélemény szerinti 300 millió forint értéket, illetve hivatkozott arra is, hogy a könyvvizsgálói jelentés nem tartalmazza a könyvvizsgáló arra vonatkozó megállapítását, hogy a nem pénzbeli hozzájárulásnak az alapítók által előzetesen megállapított értéke egyensúlyban van az ellenében átadandó részvények számával és névértékével. Összességében arra hivatkozott, hogy az igazgatóság a Gt.209.§-ába ütköző módon hozta meg a határozatát.

Az alperes a kereset elutasítását kérte állítva, hogy jogsértés nem történt.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 127.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresetindítási joga a 2014. március 15-től nem hatályos, de a jelen ügyben alkalmazandó 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45.§ (4) bekezdése alapján fennáll. A Gt.243.§ (2) és (3) bekezdése, valamint az alperes módosított alapszabályának X. fejezete, illetve az igazgatóság 2013. március 8. napján kelt ügyrendje V. pontjának 5.3. pontja alapján megállapította, hogy az igazgatóság ügyrendje lehetővé tette a határozatok elektronikus, illetve egyidejű telefonon vagy élő hanganyaggal működő elektronikus úton történő meghozatalát. Megállapította azt is, hogy sem a felhívott, sem egyéb ügyrendi rendelkezés nem tilalmazta és nem zárta ki, hogy az igazgatósági ülést akként tartsák meg, hogy a tagok egy része személyes jelenlét útján szavazzon, más része pedig hírközlő eszköz útján adja le a szavazatát azzal, hogy ezekben az esetekben is érvényesülnie kell az ügyrend 5.3. pontjában előírt feltételeknek a szavazás során. Rögzítette, hogy a tagok egyhangú szavazással elfogadták, hogy a távollévő tag konferenciabeszélgetés útján vegyen részt az ülésen.

A szavazás módjával kapcsolatban arra utalt, hogy az ügyrend 5.3. pont a) és b) alpontjai, illetőleg 7. oldalának 2. bekezdése tartalmaz e körben rendelkezéseket. Mivel az ügyrend egyéb előírást a szavazás módjára nem tartalmaz, a felperes által kétségbe nem vont alperesi nyilatkozat, valamint az igazgatósági ülésről felvett jegyzőkönyv adatai alapján azt állapította meg, hogy a lebonyolított szavazás, illetve annak módja az ügyrendi rendelkezéseket nem sértette, azokba nem ütközött.

Kifejtette, hogy az igazgatóság elnöke, mint igazgatósági tag a szavazatával a döntéshez hozzájárult, az öt fő szavazata mellett szavazategyenlőség nem alakult ki. A Gt.25.§-ában foglalt összeférhetetlenségi okok a perbeli esetben nem álltak fenn, Gt.20.§ (5) bekezdése pedig a perbeli ügyben nem volt alkalmazható, a jogszabályhely rendelkezései ugyanis a közgyűlésnek a döntéshozatali eljárásában irányadóak.

A 2010. január 20-án kelt kötelezettségvállaló nyilatkozat tartalmával kapcsolatban megállapította, hogy egyértelműen maga a nyilatkozat jelöli meg az apport tárgyát, értékét, így önmagában az a körülmény, hogy a nyilatkozat az átvenni vállalt részvény jellemzői között a nyilatkozat érdemi tartalmával szemben azt tartalmazza, hogy az zártkörű kibocsátás kizárólag pénzbeli hozzájárulással történik, nem teszi a tőkeemelésről szóló határozatot jogszabályba ütközővé.

Az ingatlan apportértékkel kapcsolatban rögzítette, hogy az apportértéket a könyvvizsgálói jelentésben foglalt értékeléstől eltérő értéken is meg lehet állapítani. Ennek a lehetőségnek a korlátja a Gt.13.§ (4) bekezdése, ami az apportőr helytállási kötelezettségét fogalmazza meg a részvénytársasággal szemben, az apport szolgáltatásától számított 5 éves jogvesztő határidőn belül azzal, hogy az értékelésnél rosszhiszeműen eljáró részvényesek az apportőrrel együtt korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a részvénytársaságnak a hamis értékelésből fakadó káráért.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a Gt.45.§ (1) bekezdése csak szűk körben biztosít lehetőséget a bíróság számára a társasági határozatok felülvizsgálatára. E korlátok között a bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy a Gt.209.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően történt-e az apport útján megvalósuló tőkeemeléshez az apport értékének meghatározása. Megállapította, hogy sem az ingatlanforgalmi szakértői vélemény, sem a könyvvizsgálói jelentés nem szenved a Gt.209.§ (1) bekezdése szerinti apportértékelési hibában. Az igazgatósági tagok által mind a szakvélemény, mind a könyvvizsgálói jelentés a határozathozatal előtt ismert volt, ez alapján szavaztak az igazgatósági tagok az apportérték elfogadhatóságáról vagy elfogadhatatlanságáról. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a határozat meghozatalában időpontjában a könyvvizsgálói jelentés valóban nem tartalmazott egyenértékűségi nyilatkozatot, utóbb azonban a könyvvizsgáló egyenértékűségi nyilatkozatot tett, így az ítélethozatal időpontjára a Gt.209.§ (1) bekezdésében megfogalmazottak teljes körűen teljesültek, ezért nem látott lehetőséget ez okból sem az igazgatósági határozat hatályon kívül helyezésére.

Az elsőfokú bíróság a kifejtett jogi álláspontjára tekintettel a felperes által felajánlott további bizonyítás elrendelését mellőzte.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereseti kérelem teljesítése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is.

Fellebbezésében továbbra is arra hivatkozott, hogy az igazgatóság ügyrendjének V. fejezet 5.3. pontja vagylagosan határozza meg az igazgatósági ülések megtartásának módját, nem teszi lehetővé, hogy az igazgatóság egyes tagjai személyesen, míg mások konferenciabeszélgetés útján adják le szavazatukat. Hivatkozott arra is, hogy az ügyrend 5.3. b) pontjában megfogalmazott, a sorrendben egymás utáni szavazást kizáró ügyrendi rendelkezés is sérült, hiszen a távollévő tag nem tudhatta, hogy az ülésen személyesen résztvevő tagok mikor szavaztak kézfelemelés útján, így ő a szavazatát előbb vagy később kellett, hogy leadja.

Megítélése szerint a tényállást az elsőfokú bíróság nem tárta fel kellő mértékben, illetve súlyos eljárási szabálysértést követett el, amikor a felperes bizonyítási indítványainak nem adott helyt.

Állította, hogy a régi Ptk.4.§ (1) bekezdésébe, azaz a jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütközik a befektető házastársa szavazatának figyelembevétele az igazgatósági határozat meghozatala során, hiszen a határozat a befektetőt, mint hozzátartozóját felelősség alól mentesíti, illetve előnyben részesíti.

Továbbra is állította, hogy a 2014. január 20-án kelt kötelezettségvállaló nyilatkozatnak az a fordulata, amely szerint a zártkörű kibocsátás kizárólag pénzübeli hozzájárulással történik, önmagában jogszabályba ütközővé teszi a tőkeemelésről szóló határozatot.

A Gt.209.§-ára alapított jogszabálysértés körében állította, hogy az apport felülrértékelt, amely a Gt. rendelkezéseibe ütközik.

Előadta, hogy azt a könyvvizsgálói jelentést kell az igazgatósági határozat meghozatalához és az alapszabályhoz csatolni, amely az igazgatóság tőkeemelés kérdésében hozott határozatának meghozatalakor rendelkezésre állt. Az alperes igazgatósága nem kapott olyan könyvvizsgálói jelentést, amely nyilatkozott volna arról, hogy az apportnak az apportáló által meghatározott értéke összhangban áll-e az ellenében juttatandó részvények számával és névértékével.

Hivatkozott arra, hogy a tőkeemelés cégközlönyi közzétételére a fellebbezési kérelem benyújtásáig sem került sor.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértő módon nem vizsgálta, hogy megvalósult-e a Gt.209.§-a szerinti jogsértés, illetve az alapszabály rendelkezéseibe ütközik-e a 300 millió forint összegű tőkeemelési rendelkezés.

Hivatkozott arra, hogy a Ctv. nem teszi lehetővé a társasági határozatok ellen a törvényességi felügyeleti eljárás megindítását, ami azt jelenti, hogy a Gt.45.§-a szerinti perekben az eljáró bíróságoknak a törvényességi felügyeleti eljárás szabályain túlmutató, érdemi vizsgálatot szükséges lefolytatni, a jelen perben ezért nem csak azt kellett volna vizsgálni, hogy a határozat meghozatala során

betartották-e az igazgatóság ügyrendjét, hanem azt is, hogy történt-e anyagi jogsértés.

Kifejtette, hogy az egyenértékűségi nyilatkozat utólagos megtétele csak a könyvvizsgálói jelentés hiányosságát pótolta, nem változtatva meg ugyanakkor azt a tényt, hogy az igazgatósági tagok e nyilatkozat hiányában hozták meg a keresettel támadott határozatukat. Állította, hogy az egyenértékűségi nyilatkozatnak a határozat meghozatalakor kell rendelkezésre állnia, nem pedig 4 hónappal később. Álláspontja szerint a T. Kft. által kiállított, a Gt.209.§ (4) bekezdése szerinti nyilatkozat elfogadása az elsőfokú bíróság részéről súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, illetve hivatkozott arra, hogy a 2014. június 3-ai tárgyaláson az elsőfokú bíróság elmulasztotta a felek tájékoztatását a Pp.3.§ (3) bekezdésében foglaltakra.

Az alperes az az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A helyes tényállásból érdemben helyes jogi következtetés levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság az ítéletét, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre utal:

Az alperes igazgatósága ügyrendjének V. fejezet 5.3. pontja szerint az igazgatóság a határozatait elektronikusan, illetőleg telefonon vagy élő hanganyaggal működő elektronikus úton, konferenciátárgyalás (beszélgetés) útján is meghozhatja.

E rendelkezést a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően úgy értelmezte, hogy az nem zárja ki és az alperes alapszabálya sem tartalmaz kizáró rendelkezést arra vonatkozóan, hogy egyes tagok személyesen, mások konferenciabeszélgetés útján vegyenek részt a szavazásban. Szükségtelen lett volna az adott döntéshozatal során az, hogy az igazgatósági ülésen megjelent tagok azért vonuljanak külön helyiségbe és azért vegyék fel egymással konferenciabeszélgetés útján a kapcsolatot, hogy a szavazásban mindannyian konferenciabeszélgetés útján vegyenek részt.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy az ügyrend 5.3. b) pontja szerinti egymás utáni szavazás követelménye nem valósult meg. Az alperes - felperes által kétségbe nem vont - előadása szerint 2008. óta minden igazgatósági tag hallja, hogy miként szavaznak a többi tagok, ezt a gyakorlatot az igazgatóság tagjai nem kifogásolták. A keresettel támadott igazgatósági határozat meghozatalát megelőzően a döntéshozatalban nemmel szavazó igazgatósági tagok

már korábban tájékoztatták az igazgatóság további tagjait, hogy a napirendi pont kérdésében nemmel kívánnak szavazni, ez azonban láthatólag a többi igazgatósági tag szavazását érdemben nem befolyásolta. A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság sem ítélte jogsértőnek vagy alapszabálysértőnek, illetőleg az ügyrendbe ütközőnek az adott döntéshozatal módját.

Az igazgatóság elnökének szavazati jogával kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a Gt.20.§ (5) bekezdésében foglalt rendelkezés nem alkalmazható, mert az a közgyűlés döntéshozatali eljárásában irányadó.

A felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a Ptk.4.§ (1) bekezdésében megfogalmazott jóhiszeműség és tisztesség alapelve ütközik, hogy a befektető házastársa, az igazgatóság elnöke szavazatának figyelembevételével történt meg a döntéshozatal, hiszen így az igazgatóság elnökének szavazata a befektetőt, mint hozzátartozóját a felelősség alól mentesíti, illetve előnyben részesíti.

Abban a kérdésben, hogy egy gazdasági társaság adott szerve döntésének meghozatalában ki szavazhat, a jogszabály, az alapszabály, illetve az ügyrend határozza

meg. Kizárni a szavazásból azt a tagot lehet, akire vonatkozóan a jogszabály, az alapszabály vagy az ügyrend kifejezett kizáró rendelkezést tartalmaz, ennek hiányában a tag, illetve a választott tisztségviselő alapvető joga, hogy az ülésen részt vegyen és ott szavazati jogát gyakorolja. Ez az alapvető jog a Gt. erre vonatkozó speciális szabálya hiányában a Ptk.4.§-ban megfogalmazott alapelvre hivatkozással nem korlátozható.

A Gt.255.§ (3) bekezdése szerint a részvények átvételére - ha az alapszabály eltérően nem rendelkezik - csak olyan személy jelölhető ki, aki a részvények átvételére és a részvények ellenértékének szolgáltatására vonatkozó előzetes kötelezettségvállaló nyilatkozatot megtette. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell a vállalt pénzbeli, illetve nem pénzbeli hozzájárulás pontos összegét, illetve leírását és értékét, valamint a nem pénzbeli hozzájárulás szolgáltatásának időpontját.

A B... által 2014. január 20. napján aláírt kötelezettségvállaló nyilatkozat tartalmazza, hogy a befektető az alperes alaptőkéjének felemelése során új részvény zártkörű forgalomba hozatala során kibocsátandó „A” sorozatú törzsrészvényként 15 db, egyenként 20 millió forint névértékű részvényt az igazgatóság döntését követő részvény előállítás esetén annak készre jelentésétől számított 48 órán belül átvesz, és a részvény kibocsátási értéknek 100%-át megtestesítő ingatlanapportot a részvényjegyzést elfogadó tőkeemelést elhatározó igazgatósági ülés napjától számított 15 napon belül a társaság rendelkezésére bocsátja. Ez a kötelezettségvállalási nyilatkozat a jogszabályi feltételeknek maradéktalanul megfelel. A kötelezettségvállaló nyilatkozat valóban tartalmazza, hogy „a zártkörű kibocsátás kizárólag pénzbeli hozzájárulással történik”, ami a kötelezettségvállaló nyilatkozat érdemi részében foglalt pontos feltételek mellett nyilvánvaló elírás. A helyes „a zártkörű kibocsátás kizárólag **nem** pénzbeli

hozzájárulással történik" szövegezés lett volna, emiatt azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a keresettel támadott igazgatósági határozat nem jogszabálysértő.

Az apport felülrértékelése kérdésével kapcsolatban a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

Az 1997. évi CXLIV. törvény (régi Gt.) 12.§ (3) bekezdése kimondta, hogy ha a pénzbeli hozzájárulás értékét könyvvizsgáló állapítja meg, a gazdasági társaság tagjai - ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik - a nem pénzbeli hozzájárulás értékét a könyvvizsgáló által megállapított értéknél alacsonyabb összegben is meghatározhatják. Az apport felülrértékelését a Btk.298.§ c) pontja bűncselekménynek nyilvánította.

A 2006. évi IV. törvény (új Gt.) az apport felülrértékelés tilalmára vonatkozó szabályt már nem tartalmazta. Az új Gt. 209.§-ához fűzött indokolás szerint könyvvizsgáló eljárása a részvényeseket nem köti, a könyvvizsgáló álláspontjának ismeretében is fenntarthatják az apport értékére vonatkozó eredeti álláspontjukat. Az apport értékét megállapíthatják a könyvvizsgálói jelentésben foglaltakhoz képest magasabb vagy alacsonyabb értéken is. Ennek egyetlen szankciója van, az apportot szolgáltató részvényes 5 éven át tartozik helytállni a részvénytársasággal szemben azért, hogy az alapszabályban megjelölt érték nem haladja meg az apportnak a szolgáltatás idején fennálló értékét. Kimaradt ugyanakkor az új Gt.-ből az 1997. évi régi Gt.12.§-ának (3) bekezdése, amely abban az esetben, ha az apport értékét könyvvizsgáló állapította meg, közvetett módon azt mondta ki, hogy az apport értékét a könyvvizsgáló által megállapított értéknél magasabb összegben nem lehetett meghatározni. A törvény végül is az alapítókra bízta az általuk alapított társaság részére általuk szolgáltatott apport mértékének megállapítását, a könyvvizsgáló ugyanis valójában nem az apportot értékeli, hanem az apportot veti össze az apport ellenében adott részvények számával és névértékével.

A 2007. évi XXVII. törvény ennek megfelelően hatályon kívül helyezte a Btk.298/C.§-ában foglalt valótlan érték megjelölésének tényállását. A törvény indokolása szerint „az (1) bekezdés hatályon kívül helyezése azért volt indokolt, mert a nem pénzbeli hozzájárulás szolgáltatása és értékének a jelentősége az új társasági jogi szabályok alapján relativizálódott. A nem pénzbeli hozzájárulás bizonyosan kizárólag a szolgáltatáskor áll a társaság rendelkezésére. Előfordulhat, hogy már igen rövid időn belül értékesítésére kerül és ezzel a társaság saját tőkéjét növeli, amely egyébként is állandóan változik. Mivel a nem pénzbeli hozzájárulás értéke már nem játszik jelentős szerepet a gazdasági társaságok megítélésében, elegendőnek látta a jogalkotó a Gt.14.§-ának (4) bekezdésében foglalt felelősségi szabály alkalmazását. A hatályon kívül helyezés további indokaként rögzítette a törvény indokolása, hogy „függetlenül attól, hogy a nem pénzbeli hozzájárulás értékét könyvvizsgáló vagy más szakértő határozza meg, az apport értékét a tagok maguk állapítják meg és fogadják el. A könyvvizsgálói értékelés ilyen esetben tehát

legfeljebb javaslatot lehet az apport értékére, amelyet a tagok nem kötelesek figyelembe venni".

Jelen esetben azonban a keresettel támadott igazgatósági határozat meghozatala során az igazgatóság tagjai a rendelkezésre álló könyvvizsgálói jelentést és igazságügyi szakértői vélemény figyelembe vették, a könyvvizsgálói jelentésben meghatározott apportértéktől nem térek el.

A fellebbezésben kifogásolt, a könyvvizsgálói jelentés tartalmi hiányosságaira alapított jogszabálysértéssel kapcsolatban a másodfokú bíróság a következőkre utal:

A Gt. 209.§ (1) bekezdése szerint nem pénzbeli hozzájárulás szolgáltatása esetén - az e törvényben meghatározott esetek kivételével - az alapszabályhoz mellékelni kell a könyvvizsgáló, illetve más szakértő (továbbiakban: könyvvizsgáló) jelentését, amely tartalmazza a nem pénzbeli hozzájárulás leírását és értékelését - ezzel összefüggésben a könyvvizsgáló arra vonatkozó megállapítását, hogy a nem pénzbeli hozzájárulásnak az alapítók által előzetesen megállapított értéke egyensúlyban van-e az ellenében adandó részvények számával, névértékével -, valamint az alkalmazott értékelési szempontok ismertetését.

Ennek a szabálynak a beiktatásával a jogalkotó a Tanács 1976. december 13-ai 77/91/EGK. 2. irányelvének kívánt megfelelni, amelynek 10. cikk (1) bekezdése rögzítette, hogy a társaság bejegyzése, illetve tevékenysége megkezdésének engedélyezése előtt közigazgatási hatóság vagy bíróság által kijelölt vagy elismert egy vagy több független szakértő jelentést készít a nem pénzbeli hozzájárulásról. A (2) bekezdés szerint a szakértői jelentés tartalmazza legalább valamennyi vagyoni hozzájárulásnak, valamint az értékelési módszereknek a leírását, továbbá megállapítja, hogy az e módszerek alkalmazásával kapott értékek megfelelnek-e legalább az ellenértékként kibocsátandó részvények számának és névértékének, illetve névérték hiányában a kibocsátási értéknek és - adott esetben - a kibocsátási érték feletti ártöbbletnek.

A fenti szabályozás értelme, hogy a hitelezők felé olyan biztosíték álljon rendelkezésre, amely tanúsítja, hogy az apport értéke egyensúlyban van az ellenében adandó részvények számával és névértékével, illetőleg, hogy a döntéshozók számára is valamilyen konkrét adat álljon rendelkezésre a tulajdonba adandó részvényekre vonatkozó döntés meghozatala előtt.

A perbeli esetben rendelkezésre álló igazságügyi szakértői vélemény és könyvvizsgálói jelentés megfelel a Gt. 209.§ (1) bekezdésébe foglalt rendelkezéseknek. Nem vitatható azonban, hogy döntés meghozatalakor még nem tartalmazta az egyenértékűségi nyilatkozatot. Ugyanakkor megállapítható, hogy az igazgatósági határozat meghozatalakor az igazgatósági tagok tudomással bírtak arról, hogy az apport ellenértékeként tulajdonba adni vállalt részvények névértéke 300 millió forint, illetőleg tudtak arról is a szakértői vélemények alapján, hogy az apport értéke 300 millió forintnak megfelel, ezért az egyenértékűsége vonatkozóan

megfelelő ismeretekkel rendelkeztek, erre vonatkozó következtetéseiket a rendelkezésre álló adatok alapján levonhatták. Az egyenértékűségi nyilatkozat hiányában a tagváltozás bejegyzésére nem lett volna lehetőség, ezt azonban a könyvvizsgálói jelentés kiegészítésével utóbb pótolták. Ez a hiányosság a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem tette jogsértővé az igazgatóság határozatának meghozatalát.

A Gt.209.§ (3) bekezdése szerint a könyvvizsgáló jelentését az igazgatóság a bejegyzési kérelem benyújtásával egyidejűleg a Cégbölcönyben is közzéteszi. A közzétételi kötelezettséget tehát csak a határozat meghozatala után kell teljesíteni, a közzététel hiánya a határozat érvényességére nincs kihatással.

A Pp.3.§ (3) bekezdés értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának következményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A perbeli esetben az eldöntendő kérdés jogkérdés volt. Nem volt olyan tény, amelynek bizonyítására szükség lett volna, ezért alaptalanul kifogásolta a felperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján nem tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről.

Arra vonatkozóan, hogy a perbeli esetben apportált ingatlan mennyi a tényleges forgalmi értéke, további bizonyítás felvétele a perben nem volt szükséges, mert ebben a perben nem erről kellett dönten, ebben a perben ez nem volt jelentős kérdés. A perbeli esetben a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény és a könyvvizsgálói jelentés elfogadta az apportálandó ingatlan értékét 300 millió forintban. A valós forgalmi értéknek a Gt. 14.§ (4) bekezdése szerinti helytállási kötelezettség szempontjából van jelentősége, az igazgatósági határozat akkor is érvényes, ha valójában az apportált ingatlan forgalmi értéke ezt az összeget nem éri el.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség 50%-ában határozta meg.

Pécs, 2014. október 22.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi
Tünde s.k. bíró